

Leo Timmers

Corb

animallibres

En Corb sempre està sol.
Tots els ocellets l'eviten.
Ell no sap per què.

Un dia, sent uns refilets.
Sonen alegres.
I propers.

Sembla que s'ho estan passant d'allò més bé,
pensa en Corb.

–Hola –diu amb un fil de veu, però els altres no
el senten.

Amb el seu millor somriure, en Corb s'apropa cap a ells.

Els ocellets s'han espantat!

I, amb els cors a punt de sortir-los pel bec, fugen volant a la desbandada.

A una distància prudencial, tornen a refilar.

–Negre! –exclama el pinsà–. És negre com el carbó, del cap a la cua!

–Ni una taqueta de color! –diu la cotorra–. Aquest no és de fiar!

–Ui! –afegeix la mallerenga tremolosa–. Ben segur que és un ocell molt dolent.